

gælder de foran fastsatte størstemål for det i denne indeholdte tillæg til den første straf.

Frihedsstraf af mere end 30 dages varighed må dog ikke pålægges, uden at rettergangschefen — så vidt det er muligt — har forhandlet med auditøren derom.

§ 52. Myndighed til at pålægge undergivne straf uden dom tilkommer de i § 48, 2. stykke nævnte foresatte.

Ved kongelig anordning bestemmes udstrækningen af den disse foresatte efter deres tjenstlige grad og stilling tilkommende straffemyndighed.

§ 53. Rettergangscheferne har straffemyndighed foruden over deres undergivne tillige i alle sager, der henhører under eller henvises til deres rettergangsmyndighed.

De rettergangscheferne overordnede befalingsmænd kan dog ved henvisning til en rettergangschef af en sag mod en af deres undergivne bestemme, at sagen skal påkendes ved dom.

§ 54. Den overordnede foresatte, som kommer til kundskab om en af en undergivent begået forseelse, for hvilken straffen også ligger indenfor grænserne for en underordnet foresats straffemyndighed, kan enten selv bestemme straffen for forseelsen eller overlade straffens bestemmelse til den underordnede foresatte.

Har en sag ifølge rettergangschefens ordre været genstand for efterforskning, kan kun rettergangschefen afgøre sagen ved pålæg af straf uden dom.

§ 55. Under en tjensteforretnings udførelse kan alene den højstbefalende for samme straffe en undergivent. Heller ikke kan i øvrigt en foresat straffe nogen undergivent i sin egen foresattes overværelse uden dennes samtykke.

§ 56. Enhver foresat har, forinden han bestemmer straf for en forseelse at påse, at afhøring af den sigtede har fundet sted og i øvrigt at skaffe sig tilstrækkelig oplysning om den begåede brøde og de nærmere omstændigheder. Anser han det for rigtigst, at retslig undersøgelse finder sted, eller formener han, at den forskyldte straf ligger udenfor grænserne for hans straffemyndighed,

eller finder han af anden grund betænkelighed ved selv at bestemme straffen, indmelder han sagen til vedkommende overordnede foresatte, der da tager bestemmelse i sagen.

§ 57. Straffen bør efter den foresattes pligtmæssige skøn sættes i et passende forhold til den begåede forseelses grovhed under hensyn til den skyldiges foregående opførsel og de øvrige omstændigheder, der har betydning for strafskylden. Straffen fastsættes og udstås overensstemmende med strafelovgivningens forskrifter.

Der må ikke for en forseelse anvendes mere end een straf, men med enhver straf kan der forbindes passende advarsler.

§ 58. Om udsættelse af straffens fuldbyrdelse gælder bestemmelserne i militær straffelovs § 33.

§ 59. Rettergangscheferne samt afdelings- og dermed lige eller højere stillede chefer har at føre nøje indseende med deres undergivnes anvendelse af den dem tillagte straffemyndighed.

Finder rettergangschefen, at en straf er pålagt i strid med reglerne i denne lovs § 50, ophæver han afgørelsen, og sagen forfølges til dom, hvorved hensyn tages til den muligst alt udståede straf. Finder rettergangschefen at en pålagt straf i øvrigt er ulovlig eller ufortjent eller for streng, ophæver eller nedsetter han straffen, hvor dette er muligt. Derimod kan rettergangschefen ingen sinde skærpe straffen.

§ 60. Den, hvem straf er pålagt af en rettergangschefen underordnet, kan senest 2×24 timer efter at have modtaget meddelelse om straffen fordre sagen forelagt rettergangschefen til afgørelse og derved standse straffens fuldbyrdelse. Herved finder bestemmelsen i § 59, 2. stykke, anvendelse.

§ 61. Den, hvem straf uden dom er pålagt, kan standse straffens fuldbyrdelse ved inden 2×24 timer efter at have fået meddelelse om straffen at fordre sagen afgjort ved dom, og denne ret afskæres ikke ved, at han har forlangt og fået rettergangschefens afgørelse i sagen.